

KOTIČEK MIRU

Svetlana Bogatinov

V sebi iščem varen kraj,
kjer domuje mir, tišina,
kjer objema me toplina,
čutno, svilnato odeta...

Iščem, iščem, težko najdem.
Vrvež v glavi ne pojenja,
srce milo, nežno joka,
ob vseh sličicah trpljenja.

Vprašanj veliko mi postavi,
a žal – odgovorov ne najdem.
Le nemo gledam v temno noč,
ponižno prosim za pomoč.

Tiho, vztrajno, vedno znova,
misli svetle v noč pošiljam,
da bi nase vzela breme,
otrok, ki gledajo iz teme.

In stegnem roke proti zvezdam,
zavpijem močno v nebo:
**LE VAREN JIM KOTIČEK DAJTE
IN ODŽENITE TEMO!**

Naj v **MIR**no jutro se zbudijo
in **MIR**en naj bo njihov dan,
z **MIR**om v srcih, vsak v svojem,
naj čaka **MIR**en jih pristan.

